

РЕШЕНИЕ

№ 19204

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елеонора Попова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Иванова

Пламен Панайотов

при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **3218** по описа за **2025** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Делото е образувано по касационна жалба, подадена от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, [населено място] (ДАМТН), чрез процесуалния представител гл. експерт Ш., срещу Решение № 875/07.03.2025г., постановено по НАХД № 17285/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение 16- и състав, с което е отменено Наказателно постановление №КГ-2528/14.11.2023г., издадено от председателя на ДАМТН, с което на основание чл. 34, ал. 1 от Закон за чистотата на атмосферния въздух (ЗЧАВ) на "Сакса" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] баня, [улица], обл. С., представлявано от А. Д., за нарушение по чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ, вр. чл. 6, т. 1 Приложение №1 от Наредба за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол (НИКТГУРНТК) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 50 000 лв. и е постановено заплащане на сумата от 525 лв.– разноски в хода на административното производство за вземане и изпитване на пробата.
Касаторът оспорва решението като неправилно и незаконосъобразно. С подробно изложени доводи оспорва извода на районния съд за противоречиво описание на нарушението. Счита, че съдът е достигнал до своя извод, който е неправилен и необоснован, защото решаващият състав твърде едностранчиво и избирателно е преценил събраните по делото доказателства. Въззивният съд е преценявал изолирано събраните по делото доказателства, което е довело до неправилност на мотивите. При вземане на решението първата инстанция не е основала вътрешното си

убеждение върху обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото. Поддържа тезата, че съдът не е изяснил правилно фактическата обстановка и не е успял да разкрие обективната истина, поради което е постановил незаконосъобразно и неправилно решение, което следва да бъде отменено. Претендирано е присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ответната страна. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – "Сакса" ООД, чрез адв.Г., представя становище относно касационната жалба, с което оспорва жалбата и изложените в нея оплаквания като неоснователни. Поддържа съображения за правилност и законосъобразност на решението на районния съд. Моли за присъждане на разноски. В съдебно заседание се представлява от адв.Г. и адв.Й., които поддържат изложеното в писменото становище и молят решението на районния съд да бъде оставено в сила. Претендират присъждане на разноски за един адвокат, съобразно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура Тони Петрова, дава заключение за неоснователност на касационната жалба и предлага решението да бъде оставено в сила, като постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на съдопроизводствените правила.

Съдът, след като се запозна с подадената касационна жалба, представените по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, прие за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна – участник във въззивното производство, в законния срок, до компетентния съд, което я прави допустима.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава XII от АПК. Разпоредбата на чл. 218 от АПК свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

При така така определения предмет на настоящото касационно дело, съдът намира касационната жалба за неоснователна, тъй като оспореното решение е валидно, допустимо и правилно. Аргументите на съда за този извод са следните:

В производството пред Софийски районен съд от фактическа страна е прието за установено следното:

„Сакса“ ООД със седалище в [населено място] баня, обл. С., стопанисва обект– данъчен склад, находящ се в [населено място], кв. К., [улица], Столична община. Съгласно Лиценз за управление на данъчен склад № 402, издаден от Агенция Митници през 2008г., изменен с Решение от 30.12.201 г., дружеството има правото освен да съхранява акцизни стоки /горива/ в своите данъчни складове, но и да променя вида на съхраняваните акцизни стоки, като променя и тарифния им номер, на основание чл. 54, ал. 3 ЗАДС, включително и да произвежда бензин с октаново число над РОН 98.

На 03.05.2023г. преди обяд е извършена съвместна проверка на данъчния склад на „Сакса“ ООД в кв. К., [населено място], от служители на ДАНС, Агенция Митници, ДА „Военен резерв и военновременни запаси“ и ДАМТН. Като представител на ДАМТН в проверката участвал св. И. Л., а като представител на АМ – св. К. В..

По време на проверката присъствал и св. Н. Н. – служител на „Сакса сървисиз“ ООД, който оказвал съдействие на проверяващите.

Св. И. Л. на длъжност „Старши инспектор“ в ДАМТН взел проби от горивото в танк № 3 в данъчния склад, където в момента на проверката се съхранявали 450 902 литра бензин РОН 100, а резервоарът бил с вместимост 514 734 л. Горивото е доставено със 7 отделни доставки през месец април 2023г. от румънско дружество, представило и декларация за съответствие от 19.04.2023г. за количество 279 тона. Фактически пробовземането е извършено от св. Н. Н., който използвайки пробоотборник взел проби от горната, средната и долната част на танк № 3. Пробите са излети в туба, в която са пренесени до земята, където течността е излята в 6 броя чисти еднолитрови охладени метални контейнери, предварително промити със същата течност. Съдовете са етикетирани и пломбирани с еднократна пластмасова пломба с № 111410 и обозначение ГД ККТГ. Контейнерите са транспортирани до лабораторията на ДАМТН, като четири от тях са контролна проба /3 за ДАМТН и 1 за провереното дружество/ и два за арбитражна проба. Извършеното пробовземане е описано в Протокол за проверка и вземане на проба от течно гориво № С-0069/03.05.2023 г., като представител на проверяваното дружество подписал протокола без възражения.

Така иззетите 3 броя контролни проби са изпитани в стационарната акредитирана лаборатория на ЛИ ГСМП– ГД ККТГ в ДАМТН, със сертификат за акредитация рег. № 35ЛИ/23.11.2020г., валиден до 30.10.2024г. За това е издаден Протокол от изпитване от 09.05.2023г. За резултатите от проведените лабораторни тестове е изготвен Констативен протокол за съответствие на течно гориво с изискванията за качество № КП-0250/09.05.2023г. Двата протокола са връчени на дружеството на 15.05.2023г., видно от представеното известие за доставяне. Дружеството не е поискало извършването на арбитражна проба в законовия срок и не оспорило резултата от лабораторното изследване по ЗЧАВ.

При лабораторните изследвания на иззетите проби е установено, че течността представлява автомобилен бензин, РОН 100, като отговаряла на всички изисквания за качество на горивото с изключение на показателя „съдържание на кислород“ % (m/m). Полученият резултат от изпитването, проведено по БДС EN ISO 22854, установил че съдържанието на кислород в изследваната проба е 3.82% (m/m), при максимално допустима норма за бензин РОН 100 от 3.7% (m/m) като е установено отклонение с 0.12 % (m/m) над максимално допустимата стойност. Полученият резултат е преизчислен, като е изключен кислородът в кислородосъдържащите съединения, които са под обхвата на стандарт БДС EN ISO 22854:2021.

Въз основа на резултатите от лабораторното изследване, св. И. Л. на длъжност „старши инспектор“ в Регионален отдел „Проверка и контрол на качеството на течните горива Южна България“ в Главна дирекция „Контрол на качеството на течните горива“ при ДАМТН, преценил, че течното гориво – автомобилен бензин, РОН 100 не съответства на изискванията за качество по Приложение № 1 на НИКТГУРНТК по показател „Съдържание на кислород“. Свидетелят преценил, че дружеството, стопанисващо данъчния склад, е разпространявало горивото в танк № 3, което не е съответствало на изискванията за качество по Наредбата.

Въз основа на така установеното, св. И. Л. приел, че „Сакса“ ООД е извършило нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ, вр. чл. 6, т. 1, вр. Приложение № 1 от НИКТГУРНТК, поради което изпратил покана до дружеството за явяване на негов представител за съставяне на АУАН. Поканата е получена от дружеството на 25.05.2023г.

На 30.06.2023г. св. Л. съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №А-92/30.06.2023г. срещу дружеството, за това, че „в качеството му на лице, което пуска на пазара по смисъла на §1, т. 18, б. „б“ от ДР на ЗЧАВ е извършило нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ, вр. чл. 6, т. 1, Приложение № 1 от НИКТГУРНТК“ по отношение на показателя „съдържание на кислород“. АУАН е съставен в отсъствие на законен или упълномощен

представител на дружеството и в присъствието на един свидетел при установяване на нарушението, което се удостоверява с неговия подпис. В последствие АУАН е връчен на управителя на дружеството на 19.07.2023г. Срещу акта са постъпили възражения в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Съставът на районния съд е посочил, че въз основа на така съставения АУАН от 30.06.2023г. и при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, е издадено обжалваното наказателно постановление на 14.11.2023г., от председателя на ДАМТН, като в НП е изложен и отговор на възраженията на дружеството. В НП е посочено, че категорично е установено, че дружеството е разпространявало горивото, като то е имало лиценз единствено за складиране на горива в данъчния склад, а не и за производството им. В НП се съдържа и позоваване на чл. 18а от ЗЧАВ, отнасящ се до лицата, които пускат на пазара течни горива, както и дефиницията за „разпространение на течни горива“ съгласно ЗЧАВ. В НП са изложени и причините да не се кредитира представения с възражението Протокол от изпитване от 19.07.2023г. от Лаборатория „СИД 1“ ООД, тъй като не е приложена уредената в ЗЧАВ процедура за разрешаване на спор и при второто изследване е използван друг метод.

Въз основа на изложеното, в НП е прието, че дружеството на 03.05.2023г. е разпространявало течено гориво – автомобилен бензин РОН 100, което не е съответствало на изискванията за качество съгласно Приложение № 1 от НИКТГУРНТК, поради което в качеството му на лице, което пуска на пазара по смисъла на §1, т. 18, б. „б“ от ДР на ЗЧАВ е извършило нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ, вр. чл. 6, т. 1, Приложение № 1 от НИКТГУРНТК, поради което и на основание чл. 34, ал. 1 от ЗЧАВ му е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 лв.

Въз основа на така изложената фактическа обстановка районният съд е приел, е АУАН и НП са издадени в предвидените в ЗАНН давностни срокове от компетентни органи, но при допуснати нарушения на процесуалните правила и материалния закон. Съдът е изложил мотиви, че описанието на нарушението в НП е противоречиво, като е прието, че „Сакса“ ООД на 03.05.2023г. е разпространявало течено гориво– автомобилен бензин РОН 100, което не е съответствало на изискванията за качество съгласно Приложение № 1 от НИКТГУРНТК, поради което в качеството му на лице, което пуска на пазара по смисъла на §1, т. 18, б. „б“ от ДР на ЗЧАВ е извършило нарушение на чл. 8, ал. 2 от ЗЧАВ, вр. чл. 6, т. 1, Приложение № 1 от НИКТГУРНТК, поради което и на основание чл. 34, ал. 1 от ЗЧАВ му е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 лева. Съдът е посочил и че от така формулираното нарушение е видно смесването, което прави наказващият орган на понятията „разпространяване“ на гориво и „пускане на пазара“ на гориво. Всичко това е довело до грубо нарушава правото на защита на наказаното дружество, което е затруднено да разбере в какво конкретно нарушение е обвинено и съответно да организира защитата си. Смесването на двете изпълнителни деяния е довело и до неправилно приложение на избраната от наказващия орган санкционна разпоредба. Съдът е приел, че Сакса ООД в процесния случай е предоставял складови услуги и съхранение на течни горива в своя данъчен склад в кв.К., [населено място], без да има качеството на лице, което пуска на пазара течни горива към процесния момент и по отношение на автомобилен бензин РОН 100, съхраняван в Танк № 3. Поради и което съдът е заключил, че погрешно е ангажирана отговорността на дружеството по реда на чл. 34, ал. 1 от ЗЧАВ, който се отнася именно до лице, което пуска на пазара течни горива, а не до лице, което разпространява тези горива и е че това представлява основание за отмяна на НП поради допуснатото съществени процесуални нарушения, изразяващи се в неясно и противоречиво описание на нарушението и посочване на неприложима санкционна разпоредба. Изложил е и мотиви по същество на спора и е отменил издаденото НП. В производството по делото са разпитани свидетели и е назначена СХЕ, като в мотивите на

решението съставът на СРС подробно е анализирал показанията на свидетелите и изводите на експерта, с посочване на кое кредитира и защо.

Така постановеното решение е правилно. При пълен и всеобхватен анализ на събраните по делото доказателства районният съд е достигнал до правни и фактически изводи, които изцяло се споделят от настоящия състав и не следва да бъдат преповтаряни на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК.

Противно на твърденията в касационната жалба, настоящият състав не установи да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърденията за пропуски в преценката на доказателствата, извършена от СРС, не намира основание. Съдебният състав е обсъдил детайлно и прецизно всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, изложил е обосновани, логични и адекватни мотиви кои доказателства цени, кои – не, и защо, правилно е установил фактическата обстановка, като е формирал и съответни на доказателствата правни изводи, за което е изложил обосновани мотиви. Не е възпрепятстван инстанционният контрол, в това число извършването на проверка какви обстоятелства са приети за установени от състава на съда и въз основа на кои доказателства, събрани и проверени при съдебното дирене. Делото е изяснено от фактическа страна, като решаващият правен извод на съда за противоречиво описание на нарушението е довело до нарушаване на правото на защита на санкционираното лице. Със събраните доказателства, които са критично ценени и обсъдени подробно от решаващия състав, същият е достигнал до верни правни изводи, споделящи се от настоящата инстанция изцяло.

Според чл. 348, ал. 3, т. 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН липсата на мотиви към решението е винаги съществено нарушение на процесуалните правила и представлява абсолютно основание за отмяната му, но в случая не е допусната необоснованост на съдебния акт. Това, че касаторът не споделя установените факти и изведените от тях правни изводи не е повод за отмяна на съдебния акт, а израз на защитна теза.

Съставянето на НП при неизяснена фактическа обстановка и недоказана съставомерност на деянието води до опорочаването му до степен незаконосъобразност. Съдът е приложил правилно закона, който е трябвало да бъде приложен, и не е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила. Оплакванията, така както са формулирани и изложени в касационната жалба, са неоснователни, защото не се оправдават фактически и от гледище на закона. Като е стигнал до извод за незаконосъобразност на НП, въззивният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора съдът дължи произнасяне относно своевременно предявената претенция за присъждане на направените по делото разноски от ответника по касация. В тази връзка са представени писмени доказателства – пълномощно и договор за правна защита и съдействие, съгласно който дружество „Сакса“ ООД заплаща на упълномощения адвокат В. Г. адвокатско възнаграждение в размер на 4900лв., за което не се представят доказателства. Съгласно приетото в т. 1 от ТР № 6 от 06.11.2013г. по тълк. дело № 6/2012г. на ОСГТК на ВКС договорът служи за разписка относно направеното плащане единствено когато е направено в брой. В случаите на плащане по банков път доказването става със „съответните банкови документи, удостоверяващи плащането“. С оглед на това не е проведено надлежно доказване на факта на реалното заплащане на претендираната сума от ответника, поради което претенцията му следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд С.- град,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 875/07.03.2025г., постановено по НАХД № 17285/2023г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение 16- и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: